Festivitats - Tots Sants

Per Administrador el dg., 01/11/2015 - 08:00

Ap 7,2-4.9-14
1 Jn 3,1-3
Mt 5, 1-12

1. Els quatre evangelis al començament de la vida pública de Jesús ens plantegen el programa de Jesús. Com Mc i Jn no tenen els evangelis de la infància ho fan de seguida. Mt i Lc, que si en tenen, ho fan després.Les primeres paraules de Mc ja són un programa: “Comença l’evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu” i en Mc 1, 15: “S’ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova”.
El pròleg de Joan també té un to programàtic: “Al principi... La Paraula estava en Déu i la Paraula era Déu”... i “El qui és la Paraula s’ha fet home i ha habitat entre nosaltres”. La Paraula és la vida, la llum, la veritat, la gràcia. Jesucrist és el qui ha revelat el Pare, ens l’ha fet conèixer.
En Lluc, el discurs de Jesús a la sinagoga de Natzaret (4, 16-27), s’aplica les paraules d’Isaïes 61, 1-2: “L’Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m’ha ungit. M’ha enviat a portat la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l’any de gràcia del Senyor”.
En Mt el programa de Jesús són les Benaurances.

2. Les benaurances són la manera de viure de Jesús i d’entendre la vida humana des dels ulls de Déu, i per tant allò que han de viure els deixebles.
Les quatre primeres benaurances descriuen quatre situacions reals de la vida deles persones: la pobresa, el patiment, la senzillesa i el desig de justícia (fam i set). I cadascuna té com un premi als ulls de Jesús: el Regne (la solidaritat), la consolació, la terra promesa (la igualtat) i la sacietat. Els qui viuen això, portats a la visió de Déu, adquireixen una benedicció (dir bé per part de Déu) i una plenitud.
Les quatre últimes benaurances expressen quatre actituds personals: la misericòrdia, la netedat de cor (honestedat, rectitud d’intenció), la pau (esperit pacificador) i la implicació en la lluita per la justícia. I totes quatre es veuen superades per la transcendència del do. Rebran la misericòrdia de Déu, la visió de Déu, la filiació de Déu i la recompensa en el cel. La vuitena benaurança té l’explicació en Mt 5, 11-12: “Feliços vosaltres, quan per causa meva,... us perseguiran...Alegreu-vos-en, perquè la vostra recompensa és gran en el cel”.
A partir del ser de Déu, s’il·lumina el que és i el que ha de ser cada persona, imatge de Déu. I en aquest punt la cinquena benaurança per a Mt i per a Lluc és com la síntesi de totes elles en el sermó de la muntanya: “Sigueu misericordiosos (bons del tot) com ho és el vostre Pare celestial”.

3. Jesús és el model de les vuit benaurances.
En tot el Nou Testament, sobre tot a l’evangeli, apareix com Jesús viu aquestes benaurances.
La 1ª és tota la seva vida des del naixement. Sant Pau ho formula així: “Ell essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa” (2 Co 8, 9).
La 2ª podria ser la mort de Llàtzer, davant la qual Jesús va plorar, però va acabar en vida (Ln 11). En la creu, en el dolor, perdona, pateix, entra en desolació, però les seves últimes paraules: “ Pare, confio el meu alè a les vostres mans” (Lluc 23, 46) i en les mans de Déu ressuscitarà i portarà un esperit de consolació als seus deixebles.
La 3ª la formula en Mt 11, 29 com una invitació: “Feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor”
El desig de justícia de la 4ª benaurança, per a ell és una realitat primordial: “Vosaltres busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia (fer el que ell vol), i tot això us ho donarà de més a més”. (Mt 6, 33)
Jesús com a misericòrdia del Pare apareix contínuament a l’Evangeli: en el bon samarità, en el pare del fill pròdig, Abans de la multiplicació dels pans ens diu: “Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se’n compadí” (Mc 6, 34)
La 6ª la podríem trobar en un fragment de l’últim sopar, en un diàleg amb Felip: “Qui m’ha vist a mi ha vist el Pare” (Jn 14, 9). O quan sant Pau diu en la carta als Colossencs que Jesucrist “és la imatge del Déu invisible” (1, 15).
Ser portadors de pau, de la 7ª benaurança, ens porta a la virtut bíblica per excel·lència, el do de la pau. Jn 14, 27: “Us deixo la pau (com a responsabilitat), us dono la meva pau”(com a do). “Pau a vosaltres” es una expressió que surt tres vegades a Jn 20: és la pau del Senyor ressuscitat.
Tota la Passió de Jesús explica la vuitena benaurança. Fins i tot, Jesús per a Pilat és innocent .(Mt 27, 24)

4. ¿I nosaltres?
Aquests criteris de Jesús són molt diferents del que se’ns proposa en el món occidental, en la seva publicitat, en el seu èxit. On estem nosaltres? En el camí de Jesús? O anem en direcció contrària? El camí és llarg, però podem fer com una valoració d’aquestes vuit benaurances, i pensar de quina estic més a prop, de quina més lluny, i fer com un projecte de vida, seguint l’esperit de les benaurances, que és el de Jesús.

ETIQUETES
BENAURANCES